

UNDE SUNT BĂRBAȚII TĂI, ROMÂNIE?

Vasile TODI

Președinte al Uniunii Jurnaliștilor din Banatul Istoric

După ce Banatul a eliberat România, au apărut în București un soi de inși, cu intelect urât mirositor, care se îndeletnicesc cu încrucișarea în unghiuri aiurite a itelor politicii românești. Nu că înainte de 1989 nu ar fi existat și alții asemeni celor de azi, dar parcă nu erau atât de mulți și nu „lucrau” toți în iarmarocul politic. Nu dau nume fiindcă nu scriu la Gazeta de perete și nici nu pot macula hârtia cu nume pe care nici pietrele tombale nu le vor păstra cu ușurință, dar constat, că singurii bărbați pe

care i-a avut România, de când poartă acest nume, au fost prinții credinței. Amintiți-vă de Vladimir Ghyka, nepotul lui Grigore Alexandru Ghyka, ultimul principe al Moldovei, marele vagabond apostolic, cum îl numea Papa Pius al X-lea, cel care l-a și convins să se dedice apostolatului ca laic, căruia ministrul de interne Drăghici i-a propus libertatea în schimbul unei declarații acuzatorii la adresa lui Lucrețiu Pătrășcanu - pe baza căreia acesta să fie condamnat la moarte. Prințul a spus: „Domnule ministru, dumneavoastră știți cât și

cum vă iubesc eu și câți aș mai vrea să rămâneți în viață ca adversari, dar ca să triumf printr-o mișelie împotriva oricui - chiar și împotriva lui Pătrășcanu, pe care l-am compătimit ca dușman și iubit ca om, mai bine să cad pe drumul onoarei, cum spunea Căpitanul. Așadar, găsiți-vă alt client pentru acest gen de crimă, domnule ministru”.

Din păcate, toți cei care au slujit România cu bărbăție, au purtat „hlamida de mucegai” a temnițelor ei. Prințul Vladimir Ghyka a murit în temniță la Jilava, la 16 mai 1954.

Mesaje care ne onorează

Sincere felicitări întregului colectiv de redacție, cum și prietenului Vasile Todi, pentru tot efortul depus ca această revistă frumoasă „Banatul” să poată fi citită în întreaga lume. Revista aceasta, reprezentând cu adevărat frumusețea Țării Banatului, trezește în fiecare suflet plecat în lume nostalgia copilăriei, a vremurilor acelea grele, care pentru noi înseamnă cele mai frumoase amintiri.

Din Paris, cu drag,

Constantin TÂRZIU - Preot al Bisericii Sfinții Arhangheli Mihail, Gavriil și Rafail

LA PAS PRIN CAPITALA BANATULUI • LA PAS PRIN CAPITALA BANATULUI

IOAN HAȚEGAN
ISTORIC

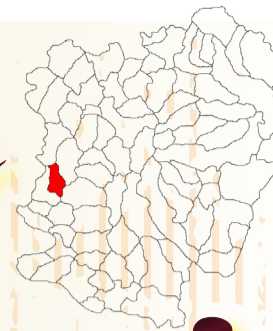
Din anul 1789, ordinul romano-catolic al călugărilor piariști a fost o prezență constantă în Timișoara. Ordinul a depus o intensă activitate, atât în domeniul religios, cât, mai ales, în cel al învățământului. Toate acestea până în 1948: socialismul a învins tradiția. Liceul piarist din Timișoara a fost una dintre cele mai bune școli. La început, cursurile se desfășurau în str. Ungureanu nr. 1, iar complexul avea și o biserică (dărâmată în 1911) și o mănăstire (există și azi). Cum biserica veche nu mai avea nicio șansă de a fi restaurată, iar clădirea liceului și cea a mănăstirii erau insuficiente, înțelegerea dintre Primărie și piariști a fost simplă: aceștia cedează spațiile din str. Ungureanu, iar Primăria ridică - pe banii ei - un nou complex. Zis și făcut. Planurile pentru cei 2.200 stânjeni pătrați cuprindeau o biserică, o mănăstire și un liceu. Ele

LICEUL PIARIȘTILOR

sunt opera arhitectului Alexandru Baumgarten, iar detaliile au fost finisate în biroul ingineresc al orașului (Doamne, ce vremuri și ce arhitecți și ingineri mai erau! Aș vrea și azi să aud noutăți de la acest serviciu, care există!). Firma lui Arnold Merbl ridică construcțiile, supervizate de arhitectul orașului, László Szekely. Mai întâi a fost liceul, cu decorație

florală și geometrică, cu o intrare monumentală și spații generoase. Prin 1913 se ridică și biserica, apoi mănăstirea. Pe frontispiciul liceului erau două statui, pe cel al bisericii, alte două; în timp, ele au fost date jos. Frescele din biserică sunt opera renumitului pictor timișorean, Ștefan Ferenczy. Altarul a fost făcut la München. Absolvenții liceului piarist erau de naționalități și religii diferite, dar au devenit personalități. Era o mândrie să fii absolvent la piariști. După 1948, clădirea adăpostește părți de facultăți ale Politehnicii, chiar clubul sportiv Poli. După 1990, aici se adăpostesc diverse instituții. La etajul I al fostului liceu piarist funcționează - din 1995 - liceul romano-catolic „Gerhardinum”. O inițiativă frumoasă, ce merită încurajată, întrucât reia o tradiție. În corul bisericii au fost descoperite, acum câteva decenii, cărțile evacuate pe fereastră din biblioteca fostei episcopii romano-catolice.

Foaia de Grădinari

Pagină editată de Primăria Grădinari ■

Balul Blojilor, la GREONI

ELENA LEPA,
DIRECTOR CĂMINUL CULTURAL „ION STOIA UDREA” GREONI

Balul Blojilor are la Greoni o tradiție pe cât de veche, pe atât de fascinantă. Obiceiul Blojilor debutează pe 27 februarie, când oamenii din sat, mascați, umblă din casă în casă să strângă ouă, cu muzicanții după ei. Seara, toți cei care au participat la strânsul ouălor, se adună la una din case unde încing un chef - căigană, cum îl numim noi - și stau până dimineața în zori și se petrec. În ziua de 28 februarie, oamenii se maschează din nou, iar în cursul după-amiezii fac o paradă pe strada principală unde prezintă, prin chiote și sunete specifice, anumite momente ale vieții, cum ar fi nunta, înmormântarea, iar lumea iese la poartă să-i vadă. Această defilare durează în jur de trei sau patru ore. Sâmbăta, în aceeași săptămână, mascații, în general oameni mai vârstnici, se strâng la scenă cu animalele cumpărate (porc, vițel) și stau de la trei după-amiaza până seara, când se pregătesc de bal. În tot acest timp, muzica ține isonul distracției. Balul a avut loc în acest an la Căminul Cultural „Ion Stoia Udrea” din Greoni, începând cu orele 19. La bal se adună mascații, dansează, defilează, iar când numărul lor ajunge la 80-100 de persoane, se formează juriul și se acordă premii pentru adulți și copii. Premiile au fost acordate prin generozitatea domnului primar Ion Moșoarcă și a sponsorilor coopțați de dânsul. Niciun mascat nu a plecat nepremiat. Costumele au fost felurite, colorate, alese după cum a fost fiecare inspirat.

POEȚI AI COMUNEI NOASTRE

UN OM ÎȘI CAUTĂ-N VIAȚĂ IDEALUL

Iriss C.

*Un om își caută-n viață idealul
Umblând prin locuri cu cărări nestrăbătute,
Călcând pe flăcări, aruncat în valuri
Făcând și lucruri vrute, ori nevrute.*

*Un om își caută-n viață fericirea
Ascunsă în lăuntric-ascunziș,
Țel neaflat, căci are el menirea
Să se ascundă-n neguri și deșiș.*

*Un om își caută-n viață împăcarea
Dorindu-și siguranța din cămin.
Curând se duce vraja; rămâne doar mirarea
Văzând că liniștea i se preface în venin.*

*Un om își caută-n viață și iubirea
Dar, ce hain! Când crede c-o găsi
Și doar o clipă-i să-i atingă firea
Dac-a clipit, pe loc se risipi.*

*Și-a alergat în van atâta vreme
Și-ncepe iar să caute, iar și iar
Și chiar de se trezește-n zori devreme
E alergarea-aceasta în zadar...*

*Iar visele copilului sfios
Care-a crescut căutând acestea toate
Le nimicește viața, nemilos.
Copil bogat, ajungi sărac spre moarte!*

CLASA a III-a

Baneș Alin
Bîrcu Cosmina
Bîrsan Gabriela
Bota Claudia
Brundean Iasmina
Chiseliță Iulia
Ciurar Georgian

Gheorghe Andrei
Ioțu Daiana

prof. înv. primar,
Mihaela DUMITRAȘCU

Jurj Vanesa
Mancic Roxana

Măgurean Eduard
Măgurean Vlad
Ramon Cosmin
Sporca Benjamin
Sporea Robert

TRADIȚIILE DE ZĂPOSTĂT, ÎN VALEA CARAȘULUI

CODRUȚ ANCA
DIRECTOR CASA CULTURALĂ „CACOVA” GRĂDINARI

Semnificația fășancului, blojilor, leoarfelor este complexă: prin

ironie, satiră, parodie, se scot la iveală relele făcute de semenii, neplăcerile, necazurile pricinuite de natură în acel an, apoi șansa purificării corporale și sufletești (simbolic prin atingerea cu nuiua, mai nou cu o sticlă de plastic) în postul Paștilor, lucru ce-l determină pe om să fie mai bun, mai tolerant, mai realist. De asemenea, sărbătoarea este un spectacol, un carnaval al costumelor și măștilor, precum o piesă de teatru în aer liber.

Sărbătoarea mai poate reprezenta bucuria victoriei binelui asupra răului, a lumii asupra întunericului, a vieții asupra morții (mortul simbolic - mascat nu este o persoană anume - este „masca” ce ascunde relele anului astronomic, natural trecut, „răul și relele se îngroapă”, după ritualul creștin). La această manifestare sunt prezente focurile care contribuie la scopul final al victoriei binelui asupra răului.

Există superstiția că dacă un membru al familiei nu se maschează, asupra ei se abat rele, necazuri (mor pasărilor, animalele, etc.) în anul ce vine. Primul moment este mas-

care fetei și îmbrăcarea costumului (de bun gust: costum popular, costum și masca deosebite - de domni, domnițe, prințese, regi, regine, mirese; altele grotești, care provoacă spaimă, frică, ca pe vremea turcilor).

În atenția cititorilor:

Cei dintre dumneavoastră care ați păstrat numerele din ianuarie 2011 - august 2011 ale revistei Banatul - jurnal al primăriilor din Banatul istoric, vă rugăm să lăsați un exemplar, din lunile mai sus menționate, la primăria de care aparțineți. Cu mulțumiri anticipate, vă anunțăm că revistele vor fi folosite pentru colecția muzeului Casei Culturale „Cacova” din Grădinari.

Foaia de Periam

Pagină editată de Primăria Periam ■

RECUNOȘȚINȚA MEMORIEI

Nicoleta STEPAN

RICHARD WAGNER

Nu, nu este vorba despre Richard Wagner al lor - compozitor, dramaturg și teoretician al artei germane, unul din cei mai de seamă reprezentanți ai romantismului muzical -, ci despre al nostru. S-a născut în România, fosta regiune Timișoara, pe teritoriul actualului județ Timiș. Părinții săi, de origine germană, au fost tatăl Nikolaus Wagner, iar mama - Margarete, născută Dreier. Școala primară a urmat-o la Periam, iar liceul la Sânnicolau Mare. La liceu fiind, a publicat primele lucrări în presa de limbă germană din România. Apoi a urmat studiile de anglistică și germanistică la Facultatea de Filologie a Universității din Timișoara (1971-1975), absolvind în 1975. În 1972 a fost cofondator al Aktionsgruppe Banat (Grupul de Acțiune Banat), o grupare a tinerilor autori contestatari de limbă germană din Timișoara, care a existat între anii 1972-1975. Grupul de Acțiune Banat număra zece membri, însă la cenele veneau peste 30 de persoane. Securitatea a avut grijă să nu-i scape nimic din ce se discuta acolo.

A lucrat ca profesor de limba germană la Hunedoara (1975-1978). În 1979 s-a mutat la Timișoara, unde a lucrat ca redactor la revista săptămânală Karpatenrundschau din Brașov (1979-1983). Între 1981 și 1982 a condus Cercul de literatură „Adam Müller-Guttenbrunn” din Timișoara. În 1983 a fost concediat din jurnalism. În consecință, în toamna anului 1985 Richard Wagner și soția sa, Herta Müller, au depus cerere de emigrare, care s-a aprobat după doi ani. În 1987 a emigrat în Republica Federală Germania. Acum lucrează ca scriitor și publicist liber profesionist la Berlin. A scris o serie de articole în revista românească Observator cultural. Cărțile sale publicate în limba română însumează 10 titluri, iar lucrările scrise și publicate după emigrarea în Germania depășesc 22 de titluri. Autorul scrie de la poezie, povestiri și proză scurtă, până la reportaje de călătorie și romane.

PRIMA NOASTRĂ BISERICĂ

BISERICA „Sf. JOAHN DE NEPOMUK”

DACIANA MICLEA

Prima biserică a comunei a fost construită în 1743 din lemn. Din cauza inundațiilor vechea parte a satului a fost părăsită și biserica a devenit o ruină. În 1772 a fost construită biserica din Altdorf (satul vechi) vizavi de Școala Generală, care este retrocedată. Este patronată de Sf. Joahn de Nepomuk, care este și patronul Banatului. Ioan Nepomuk, cum este cunoscut la noi, era vicar în Praga din 1389, în timpul arhiepiscopului Johann von Jenstein. În această postură, el se opune regelui Wenzel IV (Wenzel von Luxemburg 1361-1419), neacceptând abatele numit de regele Boemiei. A fost amestecat în intrigi bisericesti contra regelui. Legenda spune că Ioan Nepomuk a fost schingiuit și omorât, fiind aruncat în Vltava de pe „Podul Carol”, deoarece a respectat sacramentul (taina) împărtășaniei și nu a vrut să-i divulge regelui Wenzel păcatele spovedite lui de soția regelui. În anul 1721 a fost canonizat, declarat sfânt, de Papa Benedict al XIII-lea (1724-1730).

În momentul de față, Biserica „Sf. Joahn de Nepomuk” din Periam se află înscrisă în lista monumentelor patrimoniului cultural național. În turn sunt 4 clopote, iar în timpul restaurării din 1938, frații pictori Ferch au executat picturile murale. Aparține credincioșilor romano-catolici.

COLABORARE ROMÂNNO-SÂRBĂ ÎN SPRIJINUL MINORITĂȚILOR ETNICE

Lia BONTESCU

Fundația Serviciilor Sociale Bethany Timișoara, în calitate de partener principal al proiectului „Inițiative de cooperare transfrontalieră pentru inserția socială a grupurilor dezavantajate”, desfășurat în cadrul Programului IPA de Cooperare Transfrontalieră România - Republica Serbia, în parteneriat cu Asociația Cetățenească Duga, din localitatea Ada, Republica Serbia, a susținut, în perioada ianuarie - martie 2012, în comunele Comloșu Mare, Satchinez și Periam și în școli, 12 sesiuni educaționale pentru grupurile vulnerabile din România. La acțiuni au participat 49 de persoane din familii defavorizate socio-economic, cu copii sau persoane care aparțin minorităților etnice. De asemenea, vor mai fi organizate 18 sesiuni educaționale pentru elevii din România, la care vor lua parte 107 copii din clasele a V-a, a VI-a și a VII-a, proveniți din familii defavorizate socio-economic și/sau copii care aparțin minorităților etnice.

VERSURI

PENTRU OAMENII DIN PERIAM

*Sunt oameni pretutindeni pe pământ,
Așa precum vrea cerul sfânt să-i cearnă,
Și oameni mari cât toată lumea sunt
La Periam, într-un Banat de iarnă.*

*Eu i-am văzut și jur pe viața lor,
Cu prea puțină vreme de odihnă,
Că ei, de când se nasc până ce mor,
Copiilor, cu trudă, li se-nchină.*

*Și case fac și câmpul și-l muncesc,
Mai bine, mai fecund decât oriunde,
Și duc în ei destinul omenesc
Și zilnic datoră îi pătrunde.*

*De-un secol și mai mult, le năzări
Să pună peste capete cunună,
Și fac pentru acestea pălării
În care mintea noastră se adună.*

*Sunt oameni pentru oameni peste tot,
Dar eu, aici notez, să se rețină
De câte ori în viață am să pot
Las ochii mei la Periam să vină.*

*Și mă cuprind și eu, de-acest mister,
Prin care omul n-are timp să moară,
Și-n Periam un loc al meu îmi cer,
În centru, nu în margine de țară.*

*Așa și e, așa cum sunt și văd,
Că ne salvăm prin muncă, fiecare,
De fiecare clipă de prăpăd,
În care omenirea parcă moare.*

*Banat misterios, mi te arăți
Cum nu mi-ai fost aproape niciodată
Declini mulțimi, unești singurătăți
Și nu lași vântul morții să ne bată.*

*Sunt pretutindeni oameni pe pământ,
Că-s unguri, nemți, români sau sârbi, totuna,
Ai noștri sunt, aceeași oameni sunt,
La fel, aici, ne-a oțelit furtuna.*

*La Periam, răspund cu duh nefrânt
Pentru această mărturie vie
Sunt oameni pretutindeni pe pământ
A nu-i uita e-o sacră datorie!*

Periam,

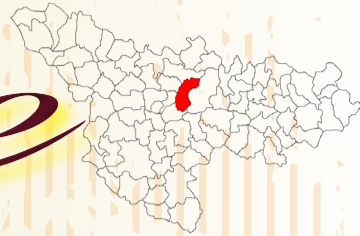
în noaptea de dinainte de 1 decembrie 1989.”

ADRIAN PĂUNESCU

În atenția cititorilor:

Cei dintre dumneavoastră care ați păstrat numerele din ianuarie 2011 - august 2011 ale revistei Banatul - jurnal al primăriilor din Banatul istoric, vă rugăm să lăsați un exemplar, din lunile mai sus menționate, la primăria de care aparțineți. Cu mulțumiri anticipate, vă anunțăm că revistele vor fi folosite pentru colecția muzeului Casei Culturale „Cacova” din Grădinari.

-R-

Foaia de Remetea Mare

Pagină editată de Primăria Remetea Mare ■

Spiritualitatea Ianovei, din cele mai vechi timpuri

Preot Timotei Sbera - Ianova

MONICA GAIȚA

Pentru a sluji este nevoie de o bucată de pânză de in sau mătase, sub formă pătrată sau dreptunghiulară, pe care este imprimată icoana Punerii în mormânt a Mântuitorului. Această bucată de pânză se numește antimis și în el există părțile din moaștele unui sfânt. Ce moaște de sfânt există în antimisul din Ianova?

► Când am primit parohia nu mi s-a comunicat. Nu știu dacă știe cineva pentru că antimisul este din 1915, sfințit de Episcopul Ioan Pap al Aradului și nu cred că mai știe cineva ce moaște au fost puse în el. În mod normal, antimisul se schimbă cu venirea fiecărui episcop, care îl semnează. Ceea ce credincioșii trebuie să știe despre apariția antimisului este că la începuturile creștinismului, pe mormintele martirilor se pune o față de masă curată și se făcea Sfânta Liturghie. Cu timpul, făcându-se biserici s-a păstrat acest obicei al bucății de pânză, dar nu mai este pe mormântul unui sfânt, ci bucăți dintr-un sfânt sunt puse în antimis pentru a se oficia Sfânta Liturghie. Chiar dacă Sfânta Liturghie nu se realizează în biserică, Sfântul antimis trebuie să fie pe aceea masă unde se oficiază.

Cum este spiritualitatea în Ianova, în momentul de față?
► Când am ajuns în această parohie nu o cunoșteam, dar am rămas plăcut surprins că la biserică era o frecvență destul mare a credincioșilor. Acest lucru se datorează și faptului că în jurul anului 1920 au fost colonizați în Ianova ardelenii. Trebuia să se facă un sat de ardeleni, dar ei au mijlocit cumva să fie alipiți de Ianova, iar banii pentru biserică lor i-au investit în repararea acesteia. Ardelenii fiind credincioși au impulsionat viața spirituală a satului, fapt simțit și astăzi, dar nepoții acelor ardeleni nu mai sunt ca și bunicii lor. Cu trecerea timpului, frecvența la biserică e tot mai redusă pentru că bătrânii se sting, iar tinerii nu le iau întotdeauna locul.

Aveți un îndemn pentru acești tineri, un mesaj pentru a-i apropia de biserică și, implicit, de Dumnezeu?

► Cred că această credință, apropierea de Dumnezeu există în sufletul fiecăruia, noi trebuie doar să nu ne astupăm urechile la chemarea lui Dumnezeu și să ne dăm silința pentru a dobândi ceva trainic. Toți sunt credincioși, dar cumva în inima lor, fără a participa la biserică, fără a se spovedi, fără Sfânta Împărtășanie și bine ar fi dacă ar căuta mai mult pe Dumnezeu pentru că drumul omului prin viață acolo tinde, spre Dumnezeu.

Aveți un îndemn pentru acești tineri, un mesaj pentru a-i apropia de biserică și, implicit, de Dumnezeu?

► Cred că această credință, apropierea de Dumnezeu există în sufletul fiecăruia, noi trebuie doar să nu ne astupăm urechile la chemarea lui Dumnezeu și să ne dăm silința pentru a dobândi ceva trainic. Toți sunt credincioși, dar cumva în inima lor, fără a participa la biserică, fără a se spovedi, fără Sfânta Împărtășanie și bine ar fi dacă ar căuta mai mult pe Dumnezeu pentru că drumul omului prin viață acolo tinde, spre Dumnezeu.

ȘCOLARII REMEȚENI ÎNTR-UN PROIECT NAȚIONAL

Proiectul național „Igienă acasă și la școală” a avut printre participanți și elevii ciclului primar de la școlile din Ianova și Remetea Mare. Sub îndrumarea doamnelor învățătoare Simina Balint, Ramona Crișan, Corina Izbașa și Corina Paraschiv, copiii au realizat o scenetă, pliante, desene și mascote pentru campania de promovare a igienei și a luptei împotriva microbilor.

Rezultatele muncii lor au fost răsplătite prin premii și prin promovarea pe site-ul proiectului, dar cele mai importante au fost deprinderile pe care le-au dobândit pe parcursul derulării activităților.

MIHAELA CEPEHA,

DIRECTOR ȘCOALA CU CLASELE I-VIII REMETEA MARE

AFTER SCHOOL LA REMETEA MARE

De la mijlocul lunii februarie și la Școala cu clasele I-VIII Remetea Mare se desfășoară programul „After school” sau, altfel spus, programul „Școala după școală”.

Inițiat și organizat de doamna director Mihaela Cepeha, programul vine în întâmpinarea dorinței părinților și elevilor care sunt beneficiarii direcți ai proiectului.

Programul se desfășoară zilnic între orele 12-16, elevii participanți având posibilitatea de a servi masa de prânz în regim de catering.

În efectuarea temelor, copiii, beneficiază de competența și entuziasmul doamnei profesoare Laura Teodorescu, ea însăși absolventă a școlii remețene.

Din toamnă, adică din anul școlar 2012-2013, de programul „Școala după școală”, vor putea beneficia și elevii clasei pregătitoare, care sunt așteptați cu drag să deschidă poarta școlii.

MIHAELA CEPEHA,

DIRECTOR ȘCOALA CU CLASELE I-VIII REMETEA MARE

PENTRU VOI, MAME ALE COMUNEI REMETEA MARE

Pentru fiecare dintre noi, mama este o icoană. Elevii Școlii cu clasele I-VIII Remetea Mare nu au vrut ca această zi însemnată să treacă fără a transmite cele mai frumoase gânduri către cele care le-au dat viață, gânduri izvorâte din sufletul lor curat de copil.

Mama - acest cuvânt magic reprezintă ființa cea mai iubită și îndrăgită de mine de pe pământ. Dacă cineva m-ar pune să îmi descriu mama aș spune: „Mama mea este o persoană blândă, gingașă și frumoasă. Părul său este lung, iar ochii ei mari sunt ca două diamante pline de căldură. Mama mă ajută în toate problemele mele și mă învață cele mai bune lucruri. Sufletul ei este plin de blândețe și înțelepciune. Aș putea spune că este un înger trimis să mă ajute. Atunci când sunt bolnavă, ea mă ajută să mă fac bine. Este cea mai bună ființă de pe pământ.”

Îi voi mulțumi tot timpul pentru că mă ajută și mă înțelege, dar tot nu voi putea să o răsplătesc. De ziua mamelor, vreau să le urez tuturor: „LA MULȚI ANI !”

ANDRADA BOȘOSCHI,

CLASA A VI-A

Îți spun, cu multă sinceritate, că nu aș putea să-ți mulțumesc pentru tot ce ai făcut pentru mine. În clipele în care îmi era greu și nu găseam alinare, tu ai venit și mi-ai alinat sufletul întristat și privirea înlăcrimată, spunându-mi cuvinte pline de dragoste și de înțelepciune. Nu pot găsi cuvinte pentru a-ți mulțumi că m-ai crescut cu multă iubire.

Mama este o floare gingașă! La mulți ani, mamă!

SANDA FLORENTINĂ,

CLASA A VIII-A

Tot ce-i doresc celei care mi-a dat viață, celei care m-a crescut, care mă iubește, mă îngrijește, îmi dă tot ce are mai bun și celei căreia îi spun mamă e sănătate, fericire, bucurii, noroc, o primăvară frumoasă ca scumpa de ea și îi promit că o să o ajut, o să îi aduc bucurii, o să îi împlinesc ce dorință pot și vreau să-i spun pentru a mia oară: **Te iubesc, mami !**

DAIANA GYULAI,

CLASA A VI-A

MAMA

ANDREEA PUPĂZĂ,

CLASA A VII-A

Ești cea mai frumoasă mamă!
Bunătașta ta
Te face un om de seamă.
Și să știi că te iubesc,
Chiar dacă eu mai greșesc.

E ziua ta, mămică mea !
Acum, la o zi mare,
În genunchi îți cer iertare.
Și te rog, mămică mea,
Să-mi fii sprijin și-ajutor,
Și acum, și-n viitor.

Glasul tău îmi dă blândețe,
Chipul tău - multă tandrețe.
Tu-mi ești templul vieții,
Precum roua dimineții.

Ție vreau să-ți mulțumesc,
Că exist și că trăiesc.
Și, te rog, nu uita:
Te iubesc, mămică mea!

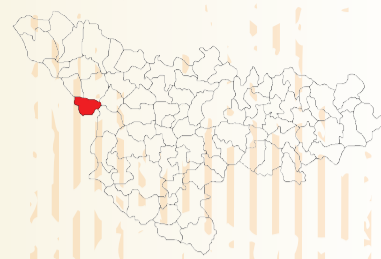
PROFESOR COORDONATOR:

MARIANA DRĂGHIA

În atenția cititorilor:

Cei dintre dumneavoastră care ați păstrat numerele din ianuarie 2011 - august 2011 ale revistei Banatul - jurnal al primăriilor din Banatul istoric, vă rugăm să lăsați un exemplar, din lunile mai sus menționate, la primăria de care aparțineți. Cu mulțumiri anticipate, vă anunțăm că revistele vor fi folosite pentru colecția muzeului Casei Culturale „Cacova” din Grădinari.

-R-

Foaia de Jimbolia

Pagină editată de Primăria Jimbolia ■

JIMBOLIA, ORAȘUL CU CINCI MUZEE

LAURA OLARI

În Jimbolia, un oraș cu doar 11.000 de locuitori, există cinci muzee - Muzeul Presei Românești, Muzeul Ștefan Jäger, Muzeul pompierilor, cel al Fundației „Petre Stoica” și Casa memorială „Dr. Karl Diel”. Asta, în condițiile în care la Timișoara sunt șapte muzee.

Muzeul Pompierilor „Florian” a fost înființat în 1993, la inițiativa Asociației Pompierilor Civili „Florian”, din Jimbolia, cu sprijinul Primăriei orașului și al Muzeului Banatului, pentru a ilustra activitatea pompierilor voluntari în lupta împotriva incendiilor - de la înființarea primei formații voluntare de pompieri, în 1875, până în prezent. Muzeul deține obiecte și dotări specifice formațiilor voluntare de pompieri din Banat, din perioada anilor 1880-1970, precum și numeroase tablouri, fotografii, documente, diplome și trofee obținute de pompierii voluntari.

Fundația culturală româno-germană „Petre Stoica”, inaugurată în primăvara lui 1996, are ca obiectiv reconstituirea vieții culturale și spirituale româno-germane de pe teritoriul Banatului, având o bibliotecă de aproximativ 15.000 de volume în limbile română și germană, de mare valoare bibliografică, colecții de numismatică, de filate-

lie, de cartofilie și ex-libris-uri, importante manuscrise de la scriitorii români și germani, tablouri, gravuri și obiecte casnice muzeale. Mândria Fundației o constituie fondul substanțial de documente despre oamenii și viața Jimboliei de până în 1944 (acte oficiale, fotografii vechi, scrisori, afișe, reclame și ziare vechi).

Un alt muzeu al Jimboliei, unic în țară, este cel al Presei Românești „Sever Bocu”. Ziare, almanahuri, calendare, manifeste de pe actualul teritoriu al României, indiferent de limba în care au fost tipărite, colecții rare din secolul al XVIII-lea, titluri celebre, precum și presa diasporei pot fi studiate în Jimbolia, pe strada Lorena, unde distinsul poet Petre Stoica a fost ajutat de primarul Kaba Gabor să amenajeze instituția pe calapod occidental.

Muzeul poartă numele lui Sever Bocu, pentru că acesta a sintetizat la modul superlativ calitățile gazetarului, în pagini apărute în Tribuna - Arad, România Mare - Kiev, Vestul și Voința Banatului - Timișoara. Inventarul Muzeului Presei Românești provine din colecția Fundației culturale româno-germane „Petre Stoica”. Albina românească, Curierul de ambe sexe, Gazeta Transilvaniei, Dacia, Contemporanul, Familia sunt doar câteva dintre titlurile reprezentative ale presei românești, aflate pe rafturile muzeului.

PICTORUL ȘVAB, ȘTEFAN JÄGER

RALUCA CRIȘAN

Ștefan Jäger, născut la 31 mai 1877 la Cenei și decedat la 16 martie 1962 la Jimbolia a fost un pictor român de etnie germană, din Banat, supranumit și „pictorul șvab”, cunoscut pentru picturile sale care descriu istoria, viața, tradițiile și obiceiurile șvabilor bănățeni.

Lui Ștefan Jäger primele picturi i-au fost cerute de galeria privată „Almasy” din Budapesta, unde motivele religioase, natura statică și peisajele lui Jäger se dovedesc foarte căutate. Mai departe, primește diferite comenzi pentru icoane și altare din orașele Arad, Jazowa, etc.

La începutul secolului 20, Jäger e deja bine cunoscut. În 1906 pictează prima sa mare lucrare, „Colonizarea șvabilor”.

Pentru această lucrare însă, întreprinde o călătorie în Germania, unde vizitează numeroase localități, mai ales Ulm, Stuttgart și Nürnberg, pentru a observa obiceiurile și costumele populare ale strămoșilor șvabilor bănățeni.

Odată cu terminarea studiilor în arte, Jäger întreprinde și alte călătorii, în Germania, Austria și Italia. Totuși, în 1910 decide să se stabilească definitiv în Banat, la Jimbolia, localitate mare și importantă a șvabilor bănățeni, atunci numită Hatzfeld. Va petrece restul vieții aici. Între 1914-1918 merge la război și luptă pe frontul din Dalmația. După război se întoarce la Jimbolia.

Cu timpul devine faimos în Banat, unde i se duce numele de „pictorul șvab”. Ștefan Jäger se stinge din viață pe data de 16 martie 1962 și este înmormântat la Jimbolia, lângă mama sa Magdalena, decedată în 1927. Jäger nu a fost niciodată căsătorit și nu a avut urmași.

În atenția cititorilor:

Cei dintre dumneavoastră care ați păstrat numerele din ianuarie 2011 - august 2011 ale revistei Banatul - jurnal al primăriilor din Banatul istoric, vă rugăm să lăsați un exemplar, din lunile mai sus menționate, la primăria de care aparțineți. Cu mulțumiri anticipate, vă anunțăm că revistele vor fi folosite pentru colecția muzeului Casei Culturale „Cacova” din Grădinari.

Faimoasa lucrare "Die Einwanderung der Schwaben ins Banat" - Imigrarea șvabilor în Banat

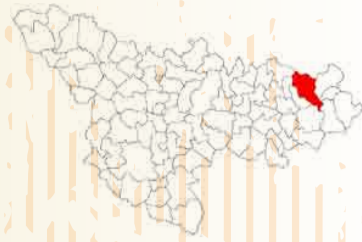
SFATURİ PENTRU CEL CARE DOREȘTE SĂ PARTICIPE LA ÎNMORMÂNTAREA MEA

PETRE STOICA

Amintește-ți totdeauna leșia după-amiezilor cu recolte sărace reține faptul că sunt un mort mai frumos decât mortul de ieri transmite complimente celor ce luptă anonimi împotriva șobolanilor pune o cunună de paie pe pieptul meu cândva străbătut de curenți marini știi că am fost părintele calfelor care trăiau în încăperi igrasioase? amintirea lasă-mi-o să doarmă ca o vioară scumpă în cutia ei plușată e greu să știi unde vei ajunge gândindu-te mereu la miasele timpului

afă că eu nu am avut o mătușă care să mă declare arhitect genial acoperă cu frunze penarul meu și îndepărtează-te foarte discret în numele meu aprinde o lampă și luminează calea celor rătăciți în vis dăruiește pahare de cristal degetelor mânjite de funingini grase lasă pământeni să creadă că am plecat într-un zbor de acord când te desparți de tărâmul somnului meu luminos trage aer în piept și declară șesurilor prin care liberă a trecut copilăria mea că nu am înșelat niciodată speranța sturzului.

Foaia de Făget

Pagină editată de Primăria Făget ■

„CRIZA ECONOMICĂ ESTE DUBLATĂ DE O CRIZĂ MORALĂ”

prof. DUMITRU TOMONI, DIRECTOR LICEUL TEORETIC „TRAIAN VUIA” FĂGET

MONICA GAIȚA

Sunteți din Făget domnule profesor Dumitru Tomoni?

► M-am născut în Făget și am locuit până la terminarea facultății în satul Povergina, sat ce aparține orașului Făget. Din 1984 locuiesc în Făget.

Visați de mic să fiți profesor?

► Visam de mic să fiu istoric, iar de prin clasa a X-a să fiu profesor de istorie.

Care a fost evenimentul care a declanșat înclinația dumneavoastră spre această meserie?

► Pasiunea pentru istorie mi-a declanșat-o un unchi care a făcut războiul și îmi povestea destul de des întâmplări reale și cosmetizate de pe front. De prin clasa a X-a am simțit că îmi place să lucrez cu oamenii și pot fi convingător în astfel de situații. Îmi repugnă răspunsuri-

le stereotipe de genul „Dacă aș termina mâine liceul, aș urma același traseu profesional”, dar trebuie să recunosc că și astăzi gândesc că cea mai frumoasă meserie este cea de profesor de istorie, cu toate neajunsurile ei.

Cum este văzută lumea de astăzi prin prisma unui profesor de istorie și a directorului Liceului Teoretic „Traian Vuia” Făget? Este istoria repetabilă?

► Mult prea agitată, de parcă am fi veșnici pe această planetă. S-a depreciat mult sistemul de valori, s-au inversat criteriile de promovare și s-a politizat aproape totul, deși procentul oamenilor de valoare ce și-au ales profesia de politician este într-o continuă scădere. Criza economică, supradimensionată de politicieni și televiziuni în căutare disperată după audiență, este dublată de o criză morală, mult mai profundă decât se vede cu ochiul liber și greu de depășit cu actuala clasă politică și cu actualul sistem de valori.

Istoria nu este repetabilă, dar dacă nu se învață nimic din ea, aceleași cauze pot avea aceleași urmări, dar la alte dimensiuni.

(va urma)

FRANCEZII ÎN ORAȘUL CASTANILOR

MONICA BRAD

O delegație franceză a poposit pentru câteva zile în orașul nostru. Vizita nu a fost una neprevăzută, ci parte a unui proiect care se derulează de mai mult timp între români și francezi. Pe scurt, ei vin la Liceul Teoretic „Traian Vuia” Făget, participă la procesul educațional românesc, iar o delegație de făgețeni face vizită în Franța. Pentru revista Banatul, jurnal al primăriilor din Banatul Istoric am vorbit cu Annick Feurtet și Sabine Bazenet de la Maison Familiale Rurale Agencourt, coordonatoarele delegației care a poposit în februarie la Făget.

Annick ne-a mărturisit că spre deosebire de colega sa, Sabine, ea nu este pentru prima dată la Făget. E a patra oară când vine la Făget. Prima dată a vizitat orașul în 2002, apoi a urmat vizita din 2004, 2010 și cea de acum, din 2012. În fiecare an vin cu alt grup de elevi. Bazele acestei colaborări au fost puse din dorința și interesul francezilor pentru a descoperi România, o altfel de România decât cea care le era zugrăvită în ziare și la televizor. Și, nu în ultimul rând, a fost curiozitatea legată de procesul de învățământ românesc care a dat valori. De ce Făget? Annick Feurtet ne explică că există în Franța Asociația Belleneuve Făget care a facilitat înfrățirea între localități. Când au venit francezii pentru prima dată în România, în 1990 nici măcar nu știau unde e localizat Făgetul pe

hartă, dar prin intermediul Asociației Belleneuve s-a cerut colaborarea și la nivel de școli, nu doar de administrație locală. În acești ani în care a fost la Făget, Annick a observat că orașul se modernizează tot mai puternic. Din 2002 până astăzi este o schimbare extraordinară, atât a orașului cât și a condițiilor și dotărilor existente în școală. Nivelul vieții din Făget a crescut din 2004 până în 2010, se observă intrarea în Uniunea Europeană. Sabine Bazenet completează că și învățământul se apropie tot mai mult de învățământul european. În ceea ce privește localitatea, după vizita prin oraș a observat o bună întreținere a acestuia, a Primăriei, a caselor, a infrastructurii. Cât despre nivelul de trai și modul de viață a românilor, Sabine s-a declarat plăcut surprinsă. Se aștepta la foarte multă sărăcie, dar realitatea i-a demonstrat contrariul.

Totuși, oprindu-ne la învățământ, Annick Feurtet ne spune că sistemele de învățământ român-francez sunt diferite. În Franța există mai multe viziuni asupra sistemului de învățământ, posibilitatea de specializare într-un anumit domeniu mai devreme. Elevii pot să-și aleagă domeniul de studiu în funcție de ceea ce vor să facă pe viitor, profesional. Este mai ușor să fi elev în Franța, pentru că în România se fac multe materii care nu au legătură cu profesia viitoare a elevului. La ei se studiază doar ceea ce au nevoie pentru viitor în alegerea profesiei. Particularitatea școlii din Agencourt este că nu poartă denumirea de școală, ci cea de Casă Familială, datorită faptului că părinții, cei care au avut inițiativa acestei școli, au dorit ca elevii să studieze și într-un mediu profesional, să facă practică. Elevii beneficiază astfel de 50% din timpul școlii de teorie și 50% de practică. Specialitățile școlii includ pregătirea pentru domeniul serviciilor, sănătate și domeniul social. Cât despre înscrierea românilor în această școală familială, acest lucru este posibil cu condiția să știe franceza.

Vizita la Făget a durat trei zile. S-a dorit prelungirea ei, dar era imposibil pentru că elevii francezi ar fi pierdut multă materie de studiu, în condițiile în care la ei, teoria este fixată în mintea elevului prin practică. În luna septembrie, francezii așteaptă vizita delegației românești.

REZERVAȚIA NATURALĂ PAJIȘTEA CU NARCISE BĂTEȘTI

MIRUNA CĂRĂBAȘ

Pajiștea cu Narcise Bătești este situată la 800 m de DN 68A, între orașul Făget și comuna Margina, pe partea dreaptă a sensului de mers Lugoj - Deva.

Este o rezervație naturală botanică de interes național, datorită populației de narcise ce înflorește aici în fiecare primăvară.

Pe o suprafață de 20 ha se întinde un covor ierbos împodobit cu narcise. Legenda spune că narcisele de aici au apărut după o luptă pe vremea otomanilor, iar câte capete au murit, atâtea narcise au înflorit.

Narcisele de aici au caracteristica deosebită, dacă le tai sau le rupi, în maxim 24 de ore sunt uscate.

Rezervația Naturală Pajiștea cu Narcise Bătești este unul dintre cele mai importante obiective turistice din Banat, obiectiv pe care nu ar trebui să-l ratați dacă vă aflați în apropiere.

În atenția cititorilor:

Cei dintre dumneavoastră care ați păstrat numerele din ianuarie 2011 - august 2011 ale revistei Banatul - jurnal al primăriilor din Banatul Istoric, vă rugăm să lăsați un exemplar, din lunile mai sus menționate, la primăria de care aparțineți. Cu mulțumiri anticipate, vă anunțăm că revistele vor fi folosite pentru colecția muzeului Casei Culturale „Cacova” din Grădinari.

-R-

Director Departament Publicitate: Ana-Maria COTOȘPAN | Tel.: 0745.856.779

Relaxare la orice/
fiecare sfârșit de
săptămână
Stare de bine, stare de
normalitate
Generator alternativ
de energie pentru
întreaga săptămână

CURA DE WELLNESS PENTRU WEEK-END COMPLEX HOTELIER PARC*** 245 lei/persoană/pachet

SERVICIILE HOTELIERE INCLUSE ÎN PACHET:

2 nopți cazare cu mic dejun tip buffet
masă în cont
pachet wellness

PACHETUL DE WELLNESS CUPRINDE:

piscină și saună
acces în sala de fitness

LA CERERE OFERIM:

dejun – 30 ron/persoană/zi
proceduri suplimentare

MENTIUNI:

onorarea solicitărilor se face în limita camerelor disponibile
procedurile se fac în zilele de vineri și/sau sâmbătă
pachetul de servicii are TVA inclus
taxa de stațiune, de 3 ron/persoană, se achită la recepție
pachet pentru regim de single: **285 ron/pachet**

INFORMAȚII SUPPLEMENTARE ȘI REZERVĂRI:

Telefon: 0256/321.320

Fax: 0256/321.581

GSM : 0755.080.094

E-mail: rezervari@buzias.ro sau statiunemarketing@buzias.ro

O SAPTĂMÂNĂ LA BUZIAȘ! HOTEL PARC***

845 LEI/PERSOANĂ/PACHET

PACHETUL INCLUDE URMĂTOARELE SERVICII HOTELIERE:

CAZARE ÎN CAMERĂ DUBLĂ /SINGLE CU MIC DEJUN BUFFET 6 NOPTI
DEJUN ȘI CINĂ ÎN SISTEM FIȘĂ ÎN 6 ZILE
TRATAMENT LA ALEGERE 5 ZILE

PENTRU CONSULTAȚIA MEDICALĂ SE PERCEPE UN TARIF
DE 20 LEI/PERSOANĂ ÎN CAZ CĂ NU ESTE PREZENTAT
BILETUL DE TRIMITERE DE LA MEDICUL DE FAMILIE.
GRUPE DE AFECȚIUNI CE SE POT TRATA: cardiovasculare,
digestive, circulatorii, neurologice.

MENTIUNI:

Zilele de intrare sunt duminică sau luni dimineața, pentru a avea
continuitate la procedurile de tratament.

Pachetul de servicii poate fi oferit și pentru 12 și respectiv 18 zile.

Solicitările se confirmă în limita locurilor disponibile.

Baza de tratament vă pune la dispoziție: jacuzzi, duș subacval,
hidroterapie, masaj terapeutic, de relaxare, de tonifiere, kinetoterapie,
saună, fizioterapie, aplicații locale cu ceară de albine, terapie manuală,
drenaj limfatic, băi galvanice.

Oferim pachetul și în regim de single. VALOARE PACHET 965 LEI.

La cerere putem oferi pachetul în regim de demipensiune. VALOARE

PACHET 725 LEI, respectiv 845 LEI în regim de single.

Oferim pachetul pentru cazare cu mic dejun inclus + tratament la tariful
de 605 LEI/pers respectiv 725LEI în regim de single.

Acces în sala de fitness GRATUIT.

ACCES ÎN PISCINA HOTELULUI, TARIF DE 70 LEI/PERSOANĂ

Accesul în piscină este inclus în pachet NUMAI dacă nu se optează

pentru alte proceduri de tratament.

Taxa de stațiune 2,5 LEI/persoană.

Pentru informații suplimentare și rezervări:

Telefon recepție hotel 0256.321.320 sau 0755.080.094

E-mail rezervari@buzias.ro; statiunemarketing@buzias.ro

www.buzias.ro

OFERTĂ VALABILĂ

SPAȚIU DE ÎNCHIRIAT,

situat în CARANSEBEȘ, str. Mihai Viteazu, nr. 42, zona CENTRALĂ (vis-a-vis de Biblioteca Orășenească și lângă banca B.C.R.).

Spațiu are o suprafață de 70 mp. și este compus din: birou, grup sanitar, hol și 2 camere. Ideal pentru Self-Bank, Farmacie, etc. Spațiul este proprietatea firmei și se eliberează factură pentru chirie.

Persoană de contact: Ioan Cristea tel. 0722-391 685; e-mail: ioan.cristea0209@yahoo.com

Căutați un editor pentru cărțile dumneavoastră?

Contactați-ne!

Telefon: 0721 935 392

EDITURA

“CARTEA BANATEANA”

FABRICA
DE MOBILĂ

3 F srl

Produce orice tip de mobilier din P.A.L. și lemn masiv, la comandă, atât pentru hoteluri,
pensiuni, școli și grădinițe, cât și pentru locuințe proprii.

Fabrica noastră, are tradiție și în producerea de ferestre din lemn.

Ne puteți contacta, la următoarele numere de telefon: 0257/310.303 și 0744/627.225

Publicitatea în mișcare este propunerea R.A.T.T. pentru clienți. Dacă vă gândiți la o modalitate de promovare a produselor și serviciilor dvs puteți opta pentru publicitatea în mijloacele de transport în comun. Regia Autonomă de Transport pune la dispoziție suprafețele exterioare ale tramvaielor precum și spațiile special destinate din interiorul vehiculelor. Tarifele sunt valabile pentru anul în curs și nu conțin TVA.

Tarife închiriere spații publicitare pe suprafața
exterioară a mijloacelor de transport

	Tarif închiriere spații publicitare	Taxă neutralizare
	Tarif / lună	Tarif / bucată
Tarif închiriere spațiu publicitar tramvai simplu articulată	112 euro	1000 euro
Tarif închiriere spațiu publicitar tramvai dublu articulată	150 euro	1250 euro

Taxa de neutralizare se achită integral, în avans la semnarea contractului.
Tariful de închiriere (chiria) este calculat pentru o lună = 22 zile.
Prin unitate se înțelege un vagon motor, respectiv remorcă.

Pentru încheierea unui contract de publicitate pentru oricare variantă dintre cele
de mai sus sunați la 0356 803 704, Birou Marketing și Publicitate.
Vizitați www.ratt.ro pentru alte detalii.

	UM	Tarif actual
Inchiriere stâlp cabluri	Tarif/lună	1,2 euro
Inchiriere stâlp panou	Tarif/lună	10\$
Inchiriere stâlp pentru panou steag	Tarif/lună	22 euro
Inchiriere stâlpi pentru bannere	Tarif/lună	160 \$
Inchiriere stâlpi pentru bannere până la 30 zile	Tarif/zi	5,33\$
Taxă montare pe stâlp casetă, panou publicitar	Tarif/buc	15\$
Taxă demontare de pe stâlp casetă, panou publicitar	Tarif/buc	15\$
Montare banner pe stâlp	Tarif/ buc	15\$
Demontare banner de pe stâlp	Tarif/ buc	15\$

De asemenea, pentru publicitatea stradală
și dispozitive mari de promovare punem la
dispoziție stâlpii Regiei (detalii pe www.ratt.ro).

Tarife închiriere stâlpi pentru montarea
panourilor, casetelor și steagurilor publicitare
Pentru încheierea unui contract de publicitate
pentru oricare variantă dintre cele de mai sus
sunăți la 0356 803 704, Birou Marketing și
Publicitate.

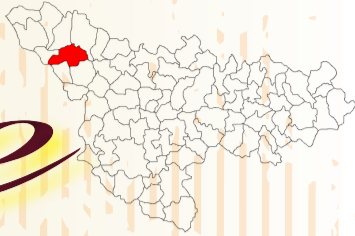
Vizitați www.ratt.ro pentru alte detalii.

Tarife închiriere de spații pentru publicitate
în interiorul mijloacelor de transport

	Tarif Euro/zi
Format A4	1,00
Format A3	2,00
0,5 mp	4,00
1 mp	7,00

TARIFE SPAȚII PUBLICITARE R.A.T.T.

"Doamne greu i-o fi păcatul / La ăl de-o-mpărțit Banatul"

Foaia de Tomnatic

Pagină editată de Primăria Tomnatic ■

OAMENI DE IERI AI COMUNEI NOASTRE

MARIA OJOGA

Domnule Gheorghe Șerban, pe front fiind, ați reușit să reveniți pentru înmormântarea mamei dumneavoastră?

► Da, am fost la înmormântare. Eram, pe vremea aceea, în Timișoara. Războiul se încheiase. Am venit acasă, pentru înmormântare și după aceea m-am întors - până în 6

decembrie 1946. După ce m-am eliberat, am venit aici. Aveam bunic, bunică..., bunica a paralizat în primavara lui 1948 și în toamnă a murit... Astea au fost necazuri. După aceea a venit colectivizarea. Eu, când am venit din armată, mi-am cumpărat cai, aveam și ceva pământ. Trebuia să lucrezi ceva, nu erau bani. Am lucrat din 1951, până în 1956, după aceea au intrat în C.A.P., în 1957 și am lucrat până în 1970. Atunci, poate n-aș fi plecat din C.A.P., dar soția mea s-a îmbolnăvit, a făcut hepatită, iar fiul meu a plecat în armată în toamna aceluiași an.

Ea s-a îmbolnăvit chiar în prima zi din postul Crăciunului. A fost la biserică și, când a venit acasă, toată era galbenă la față. Am întrebat-o: „Ce s-a întâmplat cu tine?” Ea mi-a răspuns: „Nu știu nici eu.” Și ochii îi erau groaznic de galbeni. Atunci, imediat am dus-o la medic, la Sânnicolau și au internat-o la spital, unde a stat patruzeci de zile. A fost un necaz mare. Eu mergeam des la ea în vizită. Nu avea voie să lucreze

Când se va termina războiul, toată lumea merge acasă

Gheorghe Șerban, etnic bulgar

nimic un an sau chiar doi, trebuia să-și poarte de grijă că, dacă făcea hepatită din nou, era gata. M-am dus atunci să lucrez la Sânnicolau, în construcții. Acolo erau mai mulți bulgari. La Sânnicolau construiau grajduri, am lucrat anul acela acolo, după aceea am lucrat la Tomnatic, probabil până în septembrie. Am lucrat cu ziua, pentru 60 de lei pe zi. Dar a fost unul care, împreună cu casierul, ne înșela. În loc să ne dea 60 de lei pe zi, ne dădeau numai 55 de lei pe zi.

- Cum a fost în război?

► Când am plecat la oaste, în primăvara lui 1944, am făcut un pic de instrucție și, după aceea, ne-au trimis la Iași, în Moldova. Iașii a fost pustiu, nu se găsea lume prin oraș, deoarece, o dată intrau rușii, o dată intrau românii... Pentru că acolo a fost războiul. De la Iași la Târgul Frumos sunt 42 de kilometri. Era șosea, iar alături de șosea era și cale ferată. Acolo erau barăci cu evrei, pe ei îi țineau ca în lagăr. Acolo se găsea un tranșeu lung, de la Iași la Târgul Frumos și evreii săpau. Îi necăjeau groaznic, săpau cu harlete, cărau cu roabele. Ei erau cu haine vârgate, ca deținuții. Erau și gardieni pe acolo, care-i păzeau. Erau niște necazuri foarte mari. Eu am fost în linia întâi. Am stat un timp, mâncarea era slabă, orașul era pustiu.

Eu, cu prietenii mei, am vrut să facem cumva să mergem acasă, dar nu era tren decât până la Lovrin. Și pe urmă, pe jos. Ștefan a spus să ne prezentăm la Parța. L-am întrebat pe ofițer dacă nu ne lasă să mergem acasă. El ne-a spus: Acum o să vă omoare pe drum. Rușii au intrat acum. Când se va termina războiul, toată lumea merge acasă.

ȘCOALA CU CLASELE I-VIII TOMNATIC CLASA A II-a A

Boiciuc Mario
Breșfelean Fabian
Cârciu Jessica
Ciobanu Andreea
Confederat Denisa
Cromnan Cosmin
Dobron Florin
Gheorghiu Marius

Handolescu Rahela
Hitițaș Raluca

**Institutor,
Gherghina ȚERMURE**

Lingurar Noemi
Manea Iosif

Marocico Adrian
Morar Monica
Rusneac Dona
Rusu Gabriela
Stan Ioan
Stoica Adelina
Wolf Richard

Copiii TOMNATICULUI ȘI ACTIVITĂȚILE LOR

STOP POLUĂRII! RECICLEAZĂ ȘI SCREEZĂ! - proiectul se va derula în luna iunie, responsabil de proiect prof. învățământ primar Wibiral Aurica.

Reciclarea reprezintă una dintre cele mai bune mijloace de prevenire a poluării și de conservare a resurselor naturale. Elevii vor realiza acțiuni de ecologizare în împrejurimile școlii și în parcul de copii din localitate.

Elevii vor realiza desene și colaje cu mesaje ecologice, vor confecționa lucruri practice din deșeuri sau obiecte decorative care vor fi prezentate într-o expoziție.

PORTUL ȘI OBICEIURILE CELUI DE LÂNGĂ MINE - ediția a IV-a, proiectul se va realiza în luna iunie, responsabil de proiect director prof. Giurginca Achim.

Se va organiza de către elevii școlii o paradă a porturilor populare. Grupurile astfel

organizate vor pregăti scurte numere artistice cu obiceiuri ale etniilor din Banat și a altor zone folclorice românești.

VEȘNICIA S-A NĂSCUT LA SAT! (TRADIȚII DE IARNĂ) - activitățile propuse se vor derula

în luna decembrie, responsabili de proiect prof. învățământ primar Wibiral Aurica și prof. învățământ primar Șoldan Diana-Iuliana.

Sărbătorile de iarnă sunt un prilej de bucurie atât pentru cei mari, dar mai ales pentru cei mici. Elevii vor fi familiarizați cu tradițiile și obiceiurile specifice poporului nostru. Se va realiza o șezătoare intitulată „La gura sobei” la care se vor prezenta colinde, poezii, obiceiuri, tradiții specifice Crăciunului (Steaua, Irozii), Anului Nou (Plugușorul, Capra, Ursul, Sorcova), dansuri populare.

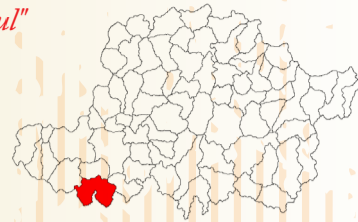
Elevii vor confecționa felicitări și podoabe pentru brad.

Prof. ÎNVĂȚĂMÂNT PRIMAR, DIANA-IULIANA ȘOLDAN
Coordonator proiecte, programe educative școlare și extrașcolare

În atenția cititorilor:

Cei dintre dumneavoastră care ați păstrat numerele din ianuarie 2011 - august 2011 ale revistei Banatul - jurnal al primăriilor din Banatul istoric, vă rugăm să lăsați un exemplar, din lunile mai sus menționate, la primăria de care aparțineți. Cu mulțumiri anticipate, vă anunțăm că revistele vor fi folosite pentru colecția muzeului Casei Culturale „Cacova” din Grădinari.

-R-

Foaia de Vinga

Pagină editată de Primăria Vinga ■

Primum ajutor de la Primăria Vinga, dar ajutorul din Ungaria se lasă așteptat

MONICA GAIȚA

Domnule Endre, din Ungaria, nu primiți niciun fel de sprijin?

► Nu, deocamdată nu. Doar în cursul anului trecut am încercat să reînnoim legăturile cu ei. Avem un partener la Mezökövácsháza. Dar, doar anul trecut în vară am demarat proiectele cu ei. Cu Dumbrăvița colaborăm în țară pentru că nu sunt bani să ne extindem mai mult.

Cu toate acestea, încercați să mențineți portul și dansul moștenit din străbuni...

► Da, încercăm, dar în Timiș nu prea mergem că sunt colegii de la Ansamblul Tormac,

sunt și altele, dar în Arad să știți că sunt bucurios și mândru de acești copii pentru că am ajuns în topul județului cu ei. Noi, dintr-un mic sătuc, ajungem să surclasăm Pecica, localitate care are tradiție și a umblat peste tot în lume cu ansamblul.

Cum ați ajuns cu Ansamblul maghiar Százszorszép în topul dansatorilor județului Arad?

► Muncă, muncă și iar muncă. Noi lucrăm cu copii, ei își dau interesul, avem repetiții de câte două ore, două ore și jumătate. Dacă vine profesorul de dans, repetițiile ajung până la trei ore și jumătate. Profesorul de dans vine de la Timișoara și e plătit de Primăria Vinga, dar cere minim. Iar pe acești copii nu îi auziți să zică că au obosit, să facă pauze, să se eschiveze. Vor să fie cei mai buni.

Halál Endre - coordonator Ansamblul maghiar Százszorszép

Numiți-mi cea mai fructuoasă și reușită deplasare a Ansamblul maghiar Százszorszép.

► În 2009, în Franța. Avem un sat înfrățit acolo, au aflat că avem un ansamblu și ne-au invitat să arătăm ce știm. Au fost foarte mulțumiți. La noi nu se fac concursuri ca la ansamblurile românești, deplasări, pe noi ne interesează să menținem folclorul între satele ungurești.

Ați ajuns în topul ansamblurilor maghiare din județul Arad. Care este următorul pas?

► Cu partenerii din Ungaria, din Mezökövácsháza, sper să ajungem în acest an la Balaton, să dansăm acolo. Așa ar exista posibilitatea să ne vadă turiști, maghiari... Cine știe ce ne rezervă viitorul? Vreau, de asemenea, să colaborăm cu un profesor de la Școala Populară de Artă Szeged, să mai învățăm niște dansuri. *(va urma)*

CLASA a IV-a A

Antim Adela
Biban Florin
Biban Raul
Covaciu Claudiu
Covaciu Gabriel
Dobzău Adrian
Gică Dalina
Gruia Cristian

Iștoc Casian
Kobori Eugen
Koszilkov Francisca
**prof. înv. primar,
Elena LEUCĂ**

Lazăr Nicolae
Meșter Brigitte

Mocananu Luminița
Pășcălău Florian
Radeș Nicoleta
Reghiș Cristian
Roman Beatrice
Sprânceană Andreea
Sprânceană Maria
Szabo Narcis

MĂRȚIȘOARE PENTRU MĂMICI

prof. înv. primar, Ana LIPOCZI

An de an, sărbătorirea de la 1 martie ne readuce speranța, optimismul, credința în bine. Din „bătălia” pe care le duc la

sfârșit de iarnă frigul cu razele călduțe ale soarelui, întunericul cu lumina, moartea cu viața, se naște șnurul alb-roșu. Victoria primăverii e pecetluită de mărtișor, simbol al noului, al prosperității și tinereții.

Măinile dibace ale micuților din clasa a III-a A au confecționat de zor mărtișoare, sub coordonarea prof. înv. primar Ana Lipoczi. Rezultatul îl puteți vedea în poza alăturată.

Consilier educativ, MONICA SZABO

Săptămâna 2-6 aprilie 2012 va fi dedicată activităților educative extracurriculare și extrașcolare, în cadrul programului numit „Școala altfel”. În această săptămână nu se organizează cursuri conform orarului obișnuit al unității de învățământ, iar programul „Școala altfel” se va desfășura în conformitate cu un orar special.

Pentru elaborarea programului de activități, în timpul primului semestru am solicitat propuneri elevilor, la orele de dirigiență, și cadrelor didactice, în cadrul ședințelor comisiilor metodice.

Modalitatea de selecție a activităților a presupus implicarea, în egală măsură, a elevilor, a cadrelor didactice, a părinților, astfel încât proiectele și activitățile selectate să corespundă obiectivelor educaționale specifice comunității școlare existente în Vinga.

La nivelul claselor, s-au elaborat proiecte care să urmărească și să permită realizarea unor obiective educaționale prin activități care, în programul normal din perioada cursurilor, nu se pot derula: activități culturale, activități tehnico-științifice, activități sportive, activități de educație pentru cetățenie democratică, pentru promovarea valorilor umanitare, activități de educație pentru sănătate și stil de viață sănătos, activități de educație ecologică și de protecție a mediului, activități de educație rutieră. Unele din proiecte s-au organizat în parteneriat cu organizații neguvernamentale, cu poliția, jandarmeria, agențiile pentru protecția mediului.

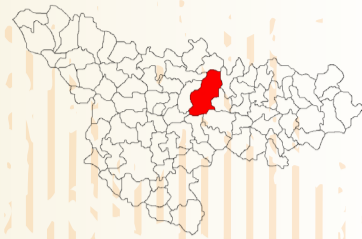
Aceste activități se vor organiza sub diferite forme, ca de exemplu: ateliere de dans, muzică, arte plastice, educație media, competiții organizate la nivelul Grupului Școlar Vinga, mese rotunde, dezbateri, activități de voluntariat, proiecte comunitare, de responsabilitate socială, vizite de studii, parteneriate educaționale și tematice la nivel de unități de învățământ, pentru dezvoltarea aptitudinilor pentru lucrul în echipă și în proiecte.

Avem în vedere posibilitatea implicării părinților care doresc acest lucru, precum și a altor parteneri, pentru ca împreună să încercăm să clădim o viață de adult responsabil, încrezător în sine și dedicat performanței.

„ȘCOALA ALTFEL”, LA VINGA

În atenția cititorilor:

Cei dintre dumneavoastră care ați păstrat numerele din ianuarie 2011 - august 2011 ale revistei Banatul - jurnal al primăriilor din Banatul istoric, vă rugăm să lăsați un exemplar, din lunile mai sus menționate, la primăria de care aparțineți. Cu mulțumiri anticipate, vă anunțăm că revistele vor fi folosite pentru colecția muzeului Casei Culturale „Cacova” din Grădinari.

Foaia de Recaș

Pagină editată de Primăria Recaș ■

RECÂȘTIGĂ-ȚI PRIMĂVARA!"

prof. Mioara FARDA

Proiectul „Recâștigă-ți primăvara!”, inițiat și organizat de profesori și elevi ai Liceului Teoretic Recaș, în parteneriat cu Primăria și Consiliul Local Recaș, alături de alte instituții, s-a aflat anul acesta la a IV-a ediție. Acest proiect și-a propus să illustreze artistic primăvara, prin mărtișoare realizate de elevii claselor I-XII. În acest sens, proiectul a fost conceput pentru a bucura și sensibiliza comunitatea asupra frumuseții primăverii. Obiectivele principale ale proiectului le-au reprezentat implicarea activă a elevilor în

activități extrașcolare, dezvoltarea simțului estetic și a spiritului competitiv, elevii fiind implicați în realizarea, la nivelul fiecărei clase, a unui panou cu mărtișoare. Criteriile de evaluare au fost numărul de mărtișoare, diversitatea materialelor din care au fost realizate, originalitatea și existența unui mesaj ilustrativ despre primăvară.

Elevii au avut la dispoziție 10 zile, timp în care au realizat numeroase mărtișoare din cele mai variate materiale: hârtie, piele, pene, mărgelile, flori uscate, coji de semințe de fistic sau chiar gume de mestecat. Profesorii coordonatori ai proiectului, Dragu Valentin, Telescu Anca, Purdă Delia, au preluat panourile cu mărtișoare și au realizat o expoziție pe holul de la intrarea principală în școală. Prin tragere la sorți, au fost aleși membrii juriului, format din 3 învățători, 3 profesori și 5 elevi din clasele liceale. S-au premiat primele trei panouri pentru fiecare nivel de învățământ, câștigătorii locului I putând să-și reprezinte panoul în centrul orașului Recaș, unde 8 elevi au dăruit trecătorilor un semn al primăverii. Cei implicați au apreciat sprijinul Primăriei orașului Recaș care a montat două căsuțe de lemn în centru, destinate expoziției de mărtișoare.

Impactul asupra comunității s-a observat prin zâmbetele și mulțumiștele trecătorilor care au primit mici și vesele semne ale primăverii.

A fost odată...

VERONICA ANDRUSEAC

A fost odată o carte scrisă pe frunze și pe boabe de rouă, pe urmele blânzilor mielușei și în zborul fluturilor cu aripi de petale. Și uite așa, strângând petale și boabe de lumină, foșnet de frunze și fire de argint din ape, autorii au adunat pagină cu pagină într-o țesătură de poveste. Aceasta este cartea! Să încălecăm pe-o roată, să aflăm povestea toată!

Copii, părinți, bunici. Îmi place să-i văd trecând pragul bibliotecii. Și asta înseamnă că mai pot să sper că acest loc, bine situat în spațiu și timp va fi întotdeauna frumos. Și mai pot să sper că voi avea forța necesară să mă mai dăruiesc, pentru că vreau ca biblioteca să rămână prima instituție culturală a așezării. În jurul bibliotecii gravitează viața spirituală a generației de elevi, tineri și vârstnici. Aici vin toți cei care doresc să se simtă cât mai aproape de carte, cât mai aproape de acea taină ce se ascunde în spatele munților de cărți. Pentru că instituția cărții este un dat al existenței noastre fără de care ar fi foarte trist de trăit în lume. Anii vin și trec, oamenii se nasc și pier, însă nevoia de carte va dăinui. Căci pentru a putea trăi la înalte cote ale frumuseții umane este nevoie de inteligență. Cartea rămâne o prioritate, iar biblioteca acel loc în care tu, cititorule, pătrunzi cu respectul ce-l datorezi înțelepciunii ce cuminte te așteaptă. Aici bibliotecarul te va ajuta pe tine cititorule, să crești, să te formezi sub impresia frumosului din cuvânt și va modela omenescul din tine. Aici bibliotecarul te va face pe tine cititorule, om cu sensibilitate, frumos moral, cu gânduri și atitudini pozitive. De foarte mulți ani bibliotecarii duc cartea nu numai în mâini, ci și în suflet. S-au izolat într-o lume făurită de ei, străduindu-se să simtă puternic și să ne facă pe cât mai mulți dintre noi, să simțim la fel, să exprimăm și să transmitem inspirația valorilor culturale. Cine suntem noi, bibliotecarii? Suntem cei care gândim că sufletul cititorului este un izvor. Suntem cei care gândim că lucrurile create de inimă, mintea și mâna noastră sunt râuri. Și atâta timp cât va exista izvorul, râurile vor continua să curgă. Din multele momente de cădere sufletească, din fiecare rază de soare, din seninul oamenilor, din fiecare gest de dăruire, construim frumusețea izvorului. Cine sunt eu? Sunt omul care face parte din marea familie a bibliotecarilor, a oamenilor care răspândesc lumina și educația în sufletul semenilor. Și această mare familie a pus o piatră la temelia destinului și vieții celor de lângă noi, cu responsabilitate, cu dăruire și pasiune. Am încălecat pe-o roată și am spus povestea toată!

În atenția cititorilor:

Cei dintre dumneavoastră care ați păstrat numerele din ianuarie 2011 - august 2011 ale revistei Banatul - jurnal al primăriilor din Banatul istoric, vă rugăm să lăsați un exemplar, din lunile mai sus menționate, la primăria de care aparțineți. Cu mulțumiri anticipate, vă anunțăm că revistele vor fi folosite pentru colecția muzeului Casei Culturale „Cacova” din Grădinari.

POEȚI AI ORAȘULUI NOSTRU

Nu-i de ajuns să spun sărutmâna

Raul GIURGIU

*Nu-i de ajuns să spun sărutmâna
Părinților, bunicilor că m-au crescut
Ci multe alte lucruri mai sunt de făcut.*

*Nu-i de ajuns să spun sărutmâna
Profesorilor care m-au învățat
Efortul dumnealor îl voi răsplăti treptat.*

*Nu-i de ajuns să spun sărutmâna
Părintelui ce slujește lui Dumnezeu
Pentru mine trebuie să mă rog însumi eu.*

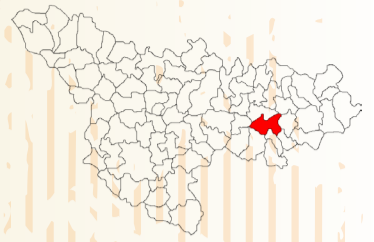
*Nu-i de ajuns să spun sărutmâna
Tuturor celor ce bine-au făcut
Deși cum se vede-i respect foarte mult
Cu cuvântul, cu fapta, pe toți îi ajut.*

DOAMNEI PROFESOR ADRIANA FLORE,

Raul GIURGIU

La început de primăvară, un fost elev ar vrea să vă reamintească că unele cărți se scriu din iubire și atât. Dintr-o mare iubire ce trebuie împărtășită. Este și motivul pentru care mi-ați fost alături în incursiunea afectivă prin care am vrut să transmit bucuria descoperirii unui univers unic, în speranța că împreună am făcut un pas spre înțelegere și prețuire. Am învățat de la dumneavoastră să credem că sufletul frumos al poezilor noștri va rămâne întotdeauna limba universală a omenirii și liantul acesteia. Am mai învățat de la dumneavoastră că Dumnezeu îi înzestrează pe oameni cu tot felul de aptitudini și că este necesar ca aceste aptitudini să fie susținute și valorificate.

Mi-ați spus că oamenii de ieri sunt ca cei de astăzi și că noi vom fi ca cei din viitor. Poate doar mesajul pe care-l transmite poezia va fi perceput diferit. Alături de dumneavoastră am învățat că menirea școlii este nu numai de a transmite un anumit volum de cunoștințe, ci și de a trezi în noi setea de muncă, conștiința faptului că fără muncă viața nu are niciun sens. Alături de dumneavoastră ne-am modelat lăuntric, spiritual, ne-am împlinit personalitatea. Am învățat să învingem bărbătește, cinstit și cu cât lupta noastră a fost mai grea, satisfacțiile victoriei au fost mai mari. Îmi amintesc când ne-ați vorbit despre destinul meșterului Manole, despre sacrificiul pe care a trebuit să-l facă pe parcursul realizării crezului său, și-mi mai amintesc că ne-ați spus că trebuie să ne bucurăm de viață, dar, că de multe ori trebuie să renunțăm la plăcerile care alcătuiesc mărunta viață zilnică pentru a realiza ceva care să dăinuie. Să investim sufletește, să perseverăm, căci pentru a fi fericit nu este nevoie de prea mult și nici de ceva deosebit. N-am uitat că PUȚINUL de care avem nevoie reprezintă însă mult, pentru că fericirea este o necesitate vitală. Acest puțin de care avem nevoie îl găsim întotdeauna în noi și la ceilalți. Și atunci, de ce să nu ni-l dăruim? Pentru dumneavoastră, draga mea profesoară, din suflet aceste sincere gânduri la început de primăvară, cu urarea, să vă fie primăvara la fel de frumoasă precum vă este sufletul de frumos.

Foaia de Lugoj

Pagină editată de Primăria Lugoj ■

UN SENAT PENTRU BANATUL ISTORIC

ANA-MARIA POPA

La 26 ianuarie 2012, în Catedrala Episcopală din Municipiul Caransebeș, Senatul Uniunii Jurnaliștilor din Banatul Istoric a depus Legământul de Credință față de Uniune, înaintea Preasfințitului Părinte Episcop Lucian al Caransebeșului. În drumul spre Catedrala Episcopală din Municipiul Caransebeș, senatorii Uniunii au avut o întâlnire cu primarul municipiului, domnul Marcel Vela, în sala de ședință a primăriei. După acest moment, în dimineața rece de ianuarie, de la Primăria Municipiului Caransebeș, pașii senatorilor s-au îndreptat spre Catedrala Episcopală din Caransebeș, un lăcaș de cult cu o istorie la fel de grea ca a întregului Banat. Ridicată în 1449 de oamenii cultivați, fruntașii Caransebeșului și negustorii înstăriți, pentru a servi ca lăcaș de cult, în 1738, preotul Ioan Popescu spune că biserica ar fi fost stricată de turci. După acest moment a fost reabilitată și sfințită din nou, în 1796. Ce loc mai bun pentru Senatorii Uniunii să depună legământ decât într-un lăcaș care își poartă demn, cu mândrie, istoria scrisă și nescrisă, un lăcaș de cult din a cărui pereți încă se aud șoptind glasurile străbunilor noștri? La ceremonie au fost prezenți - alături de jurnaliști din Banatul Istoric - și oameni politici apropiați de idealurile Uniunii și validați de Biroul Director ca membri ai Senatului.

► Foto: Ovidiu Bacinschi

Cu acest prilej, Senatul a votat în unanimitate primirea Preasfințitului Părinte Episcop Lucian al Caransebeșului în Senatul Uniunii.

La întoarcerea în Lugoj, cu amabilitatea cunoscută, primarul nostru, domnul ing. Francisc Boldea, în calitatea sa de membru al Senatului Uniunii Jurnaliștilor din Banatul Istoric, ne-a acordat o întâlnire în exclusivitate pentru „Foaia de Lugoj”:

„A fost un moment solemn și unic. Fiii Banatului - fiecare diferit în felul său - s-au reunit în Catedrala din Caransebeș pentru a susține un ideal în care cred. Întâmplarea mă duce cu gândul la ceea ce spunea în 1901 Coriolan Brediceanu, despre felul în care noi, bănățeni, ne apropiem și știm să trăim în pace, fără a ne șterge din memorie originile. Brediceanu spunea că ciobanul român, cu cicoșul maghiar, cu drotușul slovac, cu pescariul sârb, se întâlneau și se înțelegeau prietenește, ca fii ai aceleiași patrii, își împărtășeau greul vieții, închinau din plosca comună, mâncau unul din straița celuilalt și, feri Doamne, să ceară unul de la altul părăsirea limbei, legii și datinilor strămoșești în scopul vreunei unificări naționale, a cărei trebuință n-au simțit-o niciodată și sub nici o formă. Așa a fost, și bine a fost așa, și este bine ca așa să fie și de aci înainte. Toți bănățeni, toți frați, fără niciun fel de frontiere. Evenimentul desfășurat la Caransebeș domnișoară, a fost o inițiativă laudabilă, într-un context european civilizată și demn.”

ANUL 2012 ADUCE NOI BLOCURI REABILITATE TERMIC ȘI A.N.L.-URI

GRAȚIAN NEAMȚU

A fost finalizată achiziția publică pentru noile locuințe A.N.L. de pe Strada Țesătorilor. „S-au încheiat atât licitația, cât și contestația pentru cele 60 de apartamente, care se adaugă la cele 150 pe care le vom construi în zona Țesători”, a declarat primarul Lugojului. Încă din cursul anului trecut, administrația locală lugojeană a purtat discuții cu reprezentanții Agenției Naționale pentru Locuințe. Este vorba despre realizarea a două blocuri în regim de înălțime de P+3E, fiecare bloc având 30 de apartamente a câte două camere. Apartamentele vor avea o suprafață utilă de 54mp, respectiv o suprafață construită de 90mp. Accesul se va face prin două scări la fiecare bloc, cu intrare printr-o alee pavată cu dale înverzite, rezistente la trafic greu și două trotuare, blocurile având intrarea față în față. La parter vor fi amplasate câte trei apartamente și un spațiu tehnic, iar la fiecare etaj câte patru apartamente pe scară. Pe fiecare nivel, la fiecare scară, va fi amenajată o încăpere de depozitare comună. Construcția urmează să înceapă chiar în aceste zile.

„Aceste apartamente se adaugă celor 89 construite până în prezent. Cred că problema locuințelor pentru tineri este rezolvată și putem readuce tineretul lugojean acasă”, a spus Francisc Boldea.

În plus, Consilierii locali au modificat HCL nr. 17 din 27 ianuarie 2011 privind aprobarea documentației de avizare pentru lucrări de intervenție în vederea creșterii performanței energetice. După adoptarea acestei hotărâri, va fi reluată reabilitarea termică a blocurilor, după cum a precizat primarul municipiului. Până în prezent, au fost reabilitate 25 de blocuri, iar de acum înainte, în fiecare cartier, vor fi reabilitate două-trei blocuri, în ordine descrescătoare, conform listei întocmite anul trecut.

În atenția cititorilor:

Cei dintre dumneavoastră care ați păstrat numerele din ianuarie 2011 - august 2011 ale revistei Banatul - jurnal al primăriilor din Banatul istoric, vă rugăm să lăsați un exemplar, din lunile mai sus menționate, la primăria de care aparțineți. Cu mulțumiri anticipate, vă anunțăm că revistele vor fi folosite pentru colecția muzeului Casei Culturale „Cacova” din Grădinari.

CURTEA ȘCOLII – UN LOC CIVILIZAT PENTRU EDUCAREA ELEVILOR ȘI COPILOR

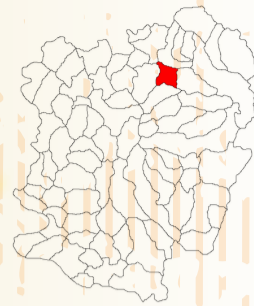
MARIUS MATEI

Având în vedere slaba implicare a Ministerului Educației și Cercetării, respectiv a Inspectoratului Școlar Județean în modernizarea unităților școlare din județ, Primăria Municipiului Lugoj a contribuit, din bugetul local și din alte fonduri legale, la reabilitarea școlilor din oraș în anul ce a trecut. Aceasta presupune, printre altele, modernizarea sistemelor de încălzire, precum și amenajarea curților unităților de învățământ.

Astfel, împreună cu conducerile școlilor, administrația locală a demarat un program de investiții care se va derula pe parcursul a doi ani. Programul se intitulă „Curtea școlii - un loc civilizată pentru educarea elevilor și copiilor” și prevede ca fiecare unitate de învățământ, în limita sumei de 100.000 lei, să realizeze o propunere de modernizare a curții școlii sau grădiniței.

În cadrul acestui program, au fost deja executate lucrări de amenajare la Școala cu Clasele I-VIII nr. 6 „Anișoara Odeanu”, unde s-au construit terenuri de sport, s-au amenajat aleile și chiar un mic parc. Lucrări similare s-au executat la Colegiul Național „Iulia Hașdeu”, la Școala cu Clasele I-VIII Nr. 2 și la Grupul Școlar „Valeriu Braniște”.

Foaia de Caransebeș

Pagină editată de Primăria Caransebeș ■

PREASFINȚITUL LUCIAN LA VÂRȘEȘ

Agencia de Știri „Basilica” a Patriarhiei Române

Preasfințitul Lucian, Episcopul Caransebeșului, a participat joi, 23 februarie 2012, alături de delegația Uniunii Jurnaliștilor din Banatul Istoric, la o întrunire cu reprezentanții administrației locale din Vârșeș. Cu acest prilej, într-un cadru festiv, în prezența delegațiilor din România și din Serbia, Uniunea Jurnaliștilor din Banatul Istoric a oferit domnului Cedomir Živkovicu, președintele comunei, nominalizarea Senatului Uniunii la titlul de „Primarul anului 2011” din Banatul Sârbesc, în semn de prețuire, bună frățietate și de colaborare pe toate planurile. Cu acest prilej, au fost purtate discuții referitoare la proiectele aflate în derulare, precum și la proiectele comune de viitor. În cadrul întâlnirii, Preasfințitul Părinte Episcop Lucian a subliniat responsabilitatea Bisericii în efortul societății de a se solidariza în momente grele pentru a depăși criza morală, socială și economică din lume. *Ne aflăm aici, în calitate de membru al Senatului Uniunii Jurnaliștilor din Banatul Istoric, dar și în calitate de ierarh al Episcopiei Caransebeșului, care o perioadă îndelungată a purtat titulatura de Episcopia Caransebeșului și Vârșeșului. În acest context ne manifestăm și astăzi prețuirea și recunoștința pentru că până în anul 1865, când a fost înființată Episcopia Ortodoxă Română a Caransebeșului, ierarhii ortodocși sârbi au purtat de grijă față de credincioșii ortodocși români din Banatul Montan. În același timp, istoria*

ne arată că Episcopia Caransebeșului își întindea jurisdicția până la porțile Belgradului, purtând de grijă față de ortodocșii români din Banatul Sârbesc. Mesajul nostru personal, dar și al Uniunii Jurnaliștilor din Banatul Istoric, este unul de frățietate, împreună - lucrare și coresponsabilitate pentru viața duhovnicească a românilor ortodocși din Serbia și a ortodocșilor sârbi din România. Doar prin comuniune și conlucrare vom depăși momentele grele pe care țările noastre pravoslavnice le traversează, a arătat Preasfințitul Părinte Lucian. În încheiere, Episcopul Caransebeșului a oferit domnului Cedomir Živkovicu daruri din partea Episcopiei Caransebeșului, iar domnia sa a oferit Preasfinției Sale un tablou cu reprezentarea sediului istoric al Episcopiei Ortodoxe Sârbe din Vârșeș. La acest eveniment au luat parte oficialități din județul Caraș-Severin, reprezentanți ai Corpului Diplomatic din România, reprezentanți ai autorităților sârbe și președintele Uniunii Jurnaliștilor din Banatul Istoric, domnul Vasile Todî.

Dorbe d'ale noastre

Rubrică coordonată de Vasile TODÎ

C

Cânecreș - Königgrätz = oraș din republica Cehă, numele orașului în limba maghiară înseamnă „Orașul Regină”

clăbăț, s.n. = căciulă
căfană, s.f. = cafenea
călețcă, s.f. = cușcă
căptălan, s.n. = brusture
cărică, s.f. = cerc
căsap, s.m. = măcelar
cotrâncă (cotrâncă), s.f. = piesă de îmbrăcăminte femeiască, bogat

ornamentată, purtată peste poale
ceacea, s.m. = nenea
celaină, s.f. = înșelătorie
cinéri, s.n. = farfurie
cimovică, c.f. = cucuvea
cârceag, s.n. = ulcior
chiscant, s.n. = vas de metal pentru apă sau pentru păstrat untura
chițoran, s.m. = șobolan
clăbăț, s.n. = căciulă
cobileț, s.n. = firidă în perete

Bătălia de la Königgrätz, pictură în ulei de Georg Bleibtreu

DEȘI GUVERNUL NU DĂ BANI, PRIMARUL NOSTRU CONTINUĂ INVESTIȚIILE

ANA-MARIA COTOȘPAN

Bugetul pe care municipiul Caransebeș îl are prefigurat pentru acest an este unul de criză, 35 de milioane de lei. Acești bani sunt insuficienți pentru ca edilul-șef al municipiului nostru să susțină financiar toate proiectele pe care le are prevăzute, dar și pentru diferitele cheltuieli pe care Guvernul a anunțat că nu le mai plătește din acest an. Dacă cei mai mulți primari ar dispera și ar renunța la unele investiții, cu siguranță acesta nu este cazul primarului nostru. În

loc să se lamenteze pentru lipsa banilor a încercat să găsească soluții. Și le-a găsit.

Edilul-șef al Caransebeșului asigură că investițiile vor continua în municipiu. Spitalul, Casa de cultură, extinderea rețelelor de iluminat public, crearea și amenajarea de locuri de joacă, modernizarea Pieței

Agroalimentare sau cofinanțarea proiectelor europene aflate în derulare sunt doar câteva dintre obiectivele trecute pe lista de investiții.

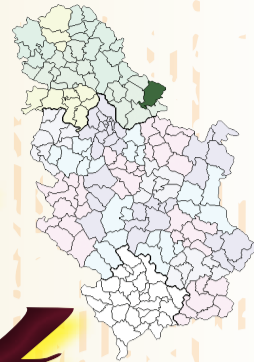
„Vom continua investițiile și modernizarea Caransebeșului. Imediat cu începerea sezonului de primăvară vom continua asfaltările și amenajarea unor sensuri giratorii. Gândim variante de circulație pe sensuri unice, pentru degajarea circulației și pentru oferirea mai multor locuri de parcare. În același timp, vom finaliza sala Casei de cultură pentru a fi deschisă publicului larg și vom extinde modelul din centrul civic și în cartierul Pipirig. Acolo sunt două unități de învățământ și, pentru că a crescut circulația pietonală și rutieră, vom proteja pietonii și elevii cu acel gard din fier forjat. Vom demara totodată lucrările la casele sociale pentru nevoiașii din Balta Sărată”, a declarat primarul Ion Marcel Vela.

Pentru un alt proiect de mare anvergură, administrația locală va împrumuta peste 400 de mii de euro. „Pentru cota de cofinanțare a Primăriei Caransebeș, parte în proiectul ISPA de introducere a canalizării și realizare a noii stații de epurare, pentru că este o sumă importantă, Primăria accesează un credit în vederea acoperirii acestor nevoi de cofinanțare la un proiect european, proiect accesat de către Aquacaraș Caraș-Severin, la care Primăria Caransebeș este acționar”, a mai spus primarul Vela.

În atenția cititorilor:

Cei dintre dumneavoastră care ați păstrat numerele din ianuarie 2011 - august 2011 ale revistei Banatul - jurnal al primăriilor din Banatul istoric, vă rugăm să lăsați un exemplar, din lunile mai sus menționate, la primăria de care aparțineți. Cu mulțumiri anticipate, vă anunțăm că revistele vor fi folosite pentru colecția muzeului Casei Culturale „Cacova” din Grădinari.

-R-

Foaia de Vârșeț

Pagină editată de Primăria Vârșeț ■

BANATUL ESTE PATRIA MEA

ĀEDOMIR ŹIVKOVIĆ,
PREȘEDINTELE COMUNEI VÂRȘEȚ
„PRIMARUL ANULUI 2011” din BANATUL ISTORIC

La recenta întâlnire de la Palatul Episcopal al Municipiului Caransebeș, Biroul Directoral al Uniunii Jurnaliștilor din Banatul Istoric l-a desemnat pe președintele Comunei Vârșeț, Āedomir Źivković, drept „Primar al Anului 2011 din Banatul Istoric”, recunoștință care îi va fi conferită ulterior, la o festivitate de gală. A fost acesta un bun prilej de a-i solicita un scurt interviu, spre a afla ce înseamnă pentru domnia sa acest premiu, dar și alte lucruri interesante referitoare la colaborarea dintre cele două state vecine și prietene.

Domnule primar al Comunei Vârșeț, Āedomir Źivković, la sfârșitul lunii trecute, o delegație a Uniunii Jurnaliștilor din Banatul Istoric, condusă de Preasfinția Sa, Episcopul Lucian al Caransebeșului, delegație din care au mai făcut parte atât președintele de onoare al Uniunii, domnul Sorin Frunzaverde, cât și președintele Vasile Todî, v-au înmănat într-un cadru festiv, nominalizarea dumneavoastră la Titlul de „Primar al Anului 2011” din Banatul Istoric. Ce înseamnă această nominalizare care precede distincția pe care o veți primi în 11 mai, a.c., în sala de conferință a Complexului Hotelier „Parc”, din orașul-stațiune Buziaș?

► Sincer, nu am așteptat să primesc această recunoștință și am rămas surprins de atenția pe care mi-au acordat-o colegii români, căci prin aceasta acordă o atenție aparte și Comunei Vârșeț. Colaborarea noastră datează de foarte mulți ani. Nu am început-o eu, dar m-am străduit ca împreună cu colaboratorii mei, să o menținem și să o continuăm. Între România și Serbia s-a legat o mare prietenie, dar mai ales între Comuna Vârșeț și comunele românești din județele Caraș-Severin, Arad și Timiș, unde colaborarea se desfășoară la cel mai înalt nivel. În această colaborare este inclus un număr considerabil de oameni. De asemenea am inclus satele noastre care și-au găsit parteneri de colaborare dincolo de frontieră și la acest nivel, au demarat proiecte. Numărul mare de proiecte realizate în comun confirmă că prietenia noastră a dat și rezultate concrete, și în primul rând au fost beneficii pentru cetățeni ambelor state, fapt cu care mă mândresc.

- Ce înseamnă Banatul pentru dumneavoastră?

► Banatul este patria mea. Aici m-am născut și aici am crescut, iar bogăția națională, a diferențelor etnice, religioase și culturale au influențat asupra dezvoltării simțului de toleranță încă din frageda-mi copilărie.

- Ce viitor vedeți Banatului istoric, în contextul unei Europe unite?

► Banatul este o regiune istorică care are o identitate istorică și culturală clară, dar și o tradiție. Oamenii pe teritoriul Banatului au reușit dintotdeauna să depășească diferențele și să acționeze în comun. Scopul nostru este acela ca relațiile de colaborare atât pe tărâm cultural cât și economic dintre locuitorii Banatului să se aprofundeze, iar aderarea la UE a României și a Serbiei vor contribui la aceasta.

- Ce mesaj are „Primarul Anului” din Banatul istoric, pentru locuitorii acestui binecuvântat pământ?

► Doresc ca să cultivăm și pe mai departe relațiile de prietenie dintre România și Serbia, să le consolidăm și mai mult, și sper ca din aceasta să reiasă cât multe proiecte importante pentru cetățenii noștri.

BANAT JE MOJ ZAVIĀA

ĀEDOMIR ŹIVKOVIĆ,
PRESEDNIK OPŠTINE VRŠAC

„GRADONAĀELNIK 2011-TE ĀODINE ISTORIJSKOG BANATA”

Na nedavnom sastanku Vladikaškog dvora u Karansebešu, Kancelarija Udruženja novinara istorijskog Banata, imenovala je predsednika Opštine Vršac, Āedomira Źivkovića za „Gradonačelnika 2011-te godine u istorijskom Banatu”, priznanje koje će mu biti uručeno svečano, 11-og maja. Bila je ovo dobra prilika da mu zatražimo kratak interviu, kako bi saznali šta za njega znači ovo priznanje, ali i druge zanimljive stvari koje se odnose na saradnju između dve susedne i prijateljske države.

Gospodine predsedniče Opštine Vršac, Āedomir Źivkoviću, krajem prošlog meseca delegacija Udruženja novinara istorijskog Banata, koju je predvodio njegovo preosveštenstvo vladika Lučijan, episkop rumunske pravoslavne crkve iz županije Karaš-Severin, a koju su još činili Sorin Frunzaverde, počasni predsednik Udruženja i predsednik Vasile Todî, svečano su Vam dodelili nominalizaciju za titulu „Gradonačelnika 2011-te godine u Istorijskom Banatu”. Šta znači za Vas ova najava što prethodi nagradi koja će Vam biti dodeljena 11-og maja u konferencijskoj sali hotelskog kompleksa „Park”, iz grada-odmarališta Bazijaš?

► Iskreno nisam očekivao ovo priznanje i iznenađen sam pažnjom koju su rumunske kolege pokazale meni, a time i Opštini Vršac. Naša saradnja traje mnogo godina u nazad, nisam je ja započeo ali sam se trudio da je sa svojim saradnicima nastavim. Između Rumunije i Srbije postoji veliko prijateljstvo, a naročito između Opštine Vršac i okolnih rumunskih opština u županijama Karaš Severin, al i županijama Arad i Timiș, gde je saradnja na najvišem nivou. U saradnju je uključen veliki broj ljudi, a uključili smo čak i naša sela, sa naseljenim mestima u Rumuniji i na tom nivou smo napravili projekte. Mnogi realizovani projekti pokazuju da je naše prijateljstvo dalo i konkretne rezultate i korist za građane i zbog toga sam ponosan.

Šta za Vas znači Banat?

► Banat je moj zavičaj. Ovde sam rođen i odrastao i bogatstvo nacionalnih, verskih i kulturnih različitosti uticali su na razvijanje tolerancije još od najranijeg detinjstva.

Kako vidite budućnost istorijskog Banata, u kontekstu ujedinjene Evrope?

► Banat je istorijska regija koja ima jasan istorijski i kulturni identitet, i tradiciju. Ljudi su na prostoru Banata su uvek uspevali da prevaziđu razlike i deluju zajednički. Naš cilj je da se kulturne i privredne veze žitelja Banata produbljuju, a članstvo u EU i Rumunije i Srbije će tome samo doprineti.

Kakvu poruku upućuje „Gradonačelnik godine istorijskog Banata”, građanima ove blagoslovene zemlje?

► Źelim da prijateljske veze između Rumunije i Srbije nastavimo da negujemo i još više ih učvrstimo, a nadam se da će to iznedriti još mnogo projekata značajnih za naše građane.

INTERVIU REALIZAT DE
MARIANA STRATULAT

OASPEȚI ÎN ȚARA BANATULUI

În destinul filmului românesc, Sebastian Papaiani se oglindește ca permisia în ochii soldatului: o bucurie în veșminte mereu tinerești. De acest artist născut sub semnul tinereții fără bătrânețe, anii se tem. L-am întâlnit într-o zi frumoasă ca un cuiabar în luminiș. Veneam îndemnat de o admirație pe care soția mea, m-a rugat să nu i-o ascund. Și dânsul a simțit asta, onorându-mă cu o întâlnire fără orologiu. Om atent la pleoacă partenerului de dialog, bărbat iubitor de semeni și tovarăș sincer pentru prieteni, maestrul crede că „viața omului e deasupra începutului și sfârșitului pământesc”. Asta am înțeles eu. Și am mai reținut ceva la despărțirea de acest artist punctual ca un ceas Breguet: am priceput taina tinereții sale! Sebastian Papaiani, maestrul Sebastian Papaiani, privește viața așa cum Manase, personajul lui Okuizumi privește piatra: cu uimire, cu extaz, cu teamă, dar mai presus de toate, cu nesfârșită sinceritate a iubirii.

Vasile TODI

Gata maestre?

▶ Așa repede începem?

Cu egoismul pețitorului de răspunsuri, da.

▶ Și cu ce începem?

Cu începutul.

▶ Strămoșii mei, după tată au venit din Grecia. Bunicul meu, Tache Ianis Papaianis, era din Salonic și se ocupa de grâne. Știa puțin românește, el vorbea mai mult armânește. Din păcate, nu a învățat pe nimeni, nici pe copiii lui măcar și har Domnului a avut opt.

Și nu l-ați întrebat de ce?

▶ Ei, cum să nu, vă spun imediat...

Maestre, prenumele meu este Vasile și aveam înălțimea florilor când dumneavoastră etajați cinematografia românească. Înțelegeți ce vreau să spun!

▶ Bine, Vasile, dar unde am rămas?

Ați rămas să-mi spuneți de ce nu v-a învățat bunicul armânește.

▶ Știam unde am rămas, dar am vrut să te verific dacă mă urmărești. E, poporul ăsta român, naiv și ușor de mințit, confunda la vremea aceea armânii cu grecii fanarioți.

Și de aici teama de viitor.

▶ Da.

Maestre, nu vă întreb în câte filme ați jucat, vă întreb în câte nu ați jucat?

▶ În vreo două!

Ca telespectator, mă întorc deseori la un film ca la o bucurie permanentă, pentru că acest film m-a convins că primăvara iluziilor poate fi un anotimp etern.

▶ „Un surâs în plină vară.”

Ăsta e!

▶ Și este chiar așa cum frumos ai spus.

Mulțumesc. Unde s-au făcut filmările?

▶ La Râmnicu-Vâlcea în localitatea Păușești-Măglaș - uite că o mai țin minte - în curtea unui gospodar care, ca tot românul, din clipa în care i-am ocupat curtea, el ne-a luat drept musafirii săi și în fiecare dimineață, el, cu un țoi legat cu sfoară ne dădea câte o țuică.

Câți bani ați primit pentru „Un surâs în plină vară”?

▶ 40.000

Enorm.

▶ Enorm pe dracu!

Păi cum? Cu 40.000 de lei, în 1965 îți cumpărai un apartament în București cu cel puțin două camere.

▶ Care apartament?

Chiar așa, un apartament care azi ar costa 70.000 de euro, adică mai bine de trei miliarde de lei.

▶ Vasile, tu ești mai machidon ca mine! Dar stai puțin, din banii ăștia primeam în mână 24.000.

Tot era bine și mult. Era salariul unui contabil-șef de gospodărie colectivă, pe doi ani!

▶ Tu nici nu erai născut atunci, de unde știi?

De la contabilul-șef!

▶ Dar știi ce era interesant?

Așcult.

▶ În România de atunci și chiar mai încoace, luai banii ăștia, 40.000, cât ți-am spus chiar dacă făceai filmul la birou. Ți dădea aceeași sumă, nu conta că tu te chinai prin apă, ori pe câmpul de bătaie.

Și unde sunt banii? Că v-ați luat mașină târziu și stați într-un apartament aflat la etajul 4!

▶ Mă, da pe toate le știi! Mai am și o casă din chirpici lângă a lui Fănică Lordache la Gruiu.

Banii!

▶ Vasile, nu sunt omul banilor, am iubit banii în măsura în care i-am cheltuit. Dar uite, îți spun ție acum unde sunt banii, vrei?

Aștept.

▶ Făceam un film la Constanța cu Ilarion Ciobanu, un film care se chema „Asediul” și după două luni de filmări, ne-am dat seama că nu mai avem niciun ban.

SEBASTIAN PAPAIANI

Sunteți atât de tânăr domnule Sebastian Papaiani!

▶ Mă bucur Vasile, mă bucur că îmi spui așa.

Ce personaj e greu de făcut?

▶ Fii atent! Greu nu e Richard, ăla îl faci c-un picior mai scund, cu cocoașă ș.a.m.d., restul e talent. Greu e să faci omul de rând. Omul care nu are identitate. ăla e greu. ăla e complex.

Făniță?

▶ Exact! Cum e ăla? Cum e Păcală? Păcală, de unde să știu eu cum e Păcală? Și știi ce mi-am zis? Păcală, domnule, sunt eu. Eu, Bică Papaiani, grecoteiul, așa cum îmi spuneau colegii, eu sunt ăla, cu viața pe care o am, cu vigoarea pe care o aveam atunci; că eu am făcut Păcală, nu la 20 de ani, eu aveam 30, că mă mir și azi cum mă urcam pe copacul ăla.

Ce credeți că l-ar mârni pe Păcală azi în țara lui?

▶ Că oamenii nu se iubesc. Oamenii se suspac-tează.

Chiar și dumneavoastră?

▶ Da, Vasile, chiar și eu.

De ce vă temeți?

▶ De sănătate. M-am lăsat de fumat de frică!

Care este cel mai frumos sentiment?

▶ Iubirea.

De aproape?

▶ De nicăieri. Dar, dacă vrei, din profunzimea vieții. Ce frumos este să mângâi un copil ori să spui unei femei: „Ce frumoasă ești?”

Ne ferim ...

▶ Da, din păcate, ne ferim de treburile astea.

Cum ne ferim și când plângem.

▶ Exact. De ce oare? Că doar lacrima ne întoarce în copilărie. Plânsul e al copilului.

Maestre Papaiani, sunteți imaginea a două fințe binecuvântate care v-au iubit. Rar mi-a fost dat să văd în ochii unui om pe cei care i-au dat viață. Vă purtați în ochi părinții și în ochii părinților văd numai dragoste.

▶ Ți mulțumesc. Frumos ai spus. Și exact! În familia mea, toată lumea a iubit. Eu cânt de drag și de dragoste. Eu plâng când cânt! Eu, Vasile, am crescut într-o lume de carnaval.